

Зустріч у ЦК ВЛКСМ

У Центральному Комітеті ВЛКСМ відбулася зустріч секретаря ЦК ВЛКСМ В. Григор'єва з керівниками оргучастей відділень Товариства німецько-радянської дружби — учасниками семінару по вивченню питань комуністичного будівництва в СРСР, який

проводиться з ініціативи Союзу Радянських Товариств дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами.

В. Григор'єв розповів гостям з НДР про участь комсомольців, юнаків і дівчат Радянського Союзу у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС і XVII з'їзду ВЛКСМ.

ЧЕСТЬ І СЛАВА
ВОІНАМ-
ВИЗВОЛИТЕЛЯМ

Радісно і урочисто відзначає український народ, як і всі радянські люди, знаменну дату — 30-річчя визволення своєї землі від німецько-фашистських загарбників. З особливим повагою і любов'ю називає він сьогодні Героїв Великої Вітчизняної війни — мужних і безстрашних воїнів, які самовіддано борючись, які завойовували перемогу над фашизмом, віддали своє життя за свободу, честь і незалежність соціалістичної Батьківщини.

З усіх кінців України, з найвіддаленіших куточків країни приїжджали в Київ герої митилиць битв, щоб ще раз згадати свій славетний ратний шлях, бойові подвиги, які не дійшли до Берліна, серцем торкнулися Вічного вогню, передати молодим будівникам комунізму естафету доблесті і самовідданості, обов'язку і беззав'язного служіння партії і народові.

19 жовтня нескінченний людський потік рушив до священного місця в місті-герої — парку Вічної Слави.

У святковому вбранні площа Слави. Через кілька хвилин звідси почнеться урочистий марш ветеранів. Звучать мелодії пісень воєнних років, і з особливою силою зазвучає в серце закликальний мотив «Священній війни», який могутньо хвильою прокотиться в дні боротьби з ворогом по всіх містах і селах, по вздовж і вгору, по окопах і бліндажах. І в пам'яті присутніх спливають веселі роки боротьби з окупантами і підступним ворогом.

Після урочистої лунає ораторія «Невідомий солдат» у виконанні хору і симфонічного оркестру. Потужні репродуктори розносять карбовані рядки «Реквієму».

На центральній алеї, що веде до могили Невідомого солдата, завішена почесна вартя. Припущені прапори, звучать граючі мелодії. Група ветеранів повільно йде до могили Невідомого солдата і покладає гірлянди Слави. На граніт, який полум'я від спалахів Вічного вогню, лягають букети квітів. Віпки вкривають могили похованих тут героїв Великої Вітчизняної війни.

Хвилююче новчання вишарпують присутні пам'яті славні і дошок Батьківщини, які полетіли на незборимих просторах України.

Карбують крок, повз монумент проходять воїни Київського гарнізону, віддаючи почесні поклони, славлячи перемогу.

Учасники траурно-урочистої церемонії повертаються в стрій і багатотисячна колона рівних шеренгами починає марш по вулицях міста.

(Закінчення на 2-й стор.).

БАТЬКІВЩИНІ, ПАРТІЇ—СТАХАНОВСЬКУ
ПРАЦЮ, ВИСОКУ ЯКІСТЬ РОБОТИ

Звернення учасників зустрічі молодих гвардійців п'ятиріччя до всіх молодих трудівників країни

Ми, молоді робітники і колгоспники, керівники комсомольсько-молодіжних колективів, які успішно виконали свої особисті п'ятирічні завдання, зібралися, щоб обговорити завдання, висунуті Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим у промові на урочистому засіданні в Києві по розгортанню бойового соціалістичного змагання за успішне завершення дев'ятої п'ятирічки, всемірне підвищення ефективності суспільного виробництва і якості роботи.

Наша зустріч проходить напередодні 30-річчя великої перемоги радянського народу над гітлерівським фашизмом і 40-річчя початку масового стахановського руху, у найвідповідальніший період завершення 1974 року і дев'ятої п'ятирічки в цілому.

Наша зустріч проходить на легендарній землі Донбасу, в краю чудових традицій робітничого класу і колгоспного селянства. Тут народилася всенародна слава героїв перших п'ятирічок Олексія Стаханова, Паші Ангеліної, Петра Коваленка, Макара Мазяра.

У кожній з наших п'ятирічок є свої неповторні риси, які завжди залишилися в пам'яті народу. Перші п'ятирічки увійшли в історію самовідданою працею мільйонів стахановців. Стахановський рух — це яскравий прояв радянського характеру, народженого Жовтнем, вихованого Комуністичною партією, це живе відчуття почуття господаря своєї країни. Чим далі в історію відходять від нас роки Великої Вітчизняної війни, тим повніше і яскравіше виявляється велич безприкладного подвигу радянського народу, який мужньо відстоював у небачено жорстокої боротьбі з фашизмом нашу Батьківщину, завоювання соціалізму. Революційні, бойові і трудові традиції Комуністичної партії і радянського народу продовжувати нам, комсомольцям і молоді сімдесятих років.

Уся радянська молодь бере активну участь у всенародному соціалістичному змаганні під девізом «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами», вносить гідний вклад у виконання історичних рішень XXIV з'їзду КПРС. Понад сто тисяч комсомольців і молоді, тисячі комсомольсько-молодіжних бригад уже виконали особисті п'ятирічні завдання. Однак на сучасному етапі комуністичного будівництва, коли на перший план дедалі більше висуваються поряд з кількісними якісними фактори економічного зростання нашої країни, комсомольці, всі молоді трудівники повинні примножити свої трудові зусилля, виступати бойовими помічниками партії в боротьбі за дальнє зростання продуктивності праці, ефективності суспільного виробництва, високу якість роботи.

У промові в Києві товариш Л. І. Брежнєв підкреслює: «Щоб досягти рубежів, намічених XXIV з'їздом партії, усім нам треба працювати ще активніше, ще наполегливіше. Це стосується і останніх місяців нинішнього року і, звичайно, останнього року п'ятирічки».

Ось чому виняткову цінність становить чудова ініціатива молодих трудівників Донбасу, які вирішили ознаменувати завершальний етап п'ятирічки стахановською працею і відмінною якістю роботи. Ми, посланці Москви, Ленінграда, всіх союзних республік звертаємося до комсомольців, усіх наших ровесників палко відгукнутися

на заклик партії, по-бойовому включитися у всенародне соціалістичне змагання за успішне завершення дев'ятої п'ятирічки, значне підвищення ефективності суспільного виробництва, докорінне поліпшення якості роботи.

Комуністична партія закликає розвивати комуністичне ставлення до праці, боротися за повне використання робочого часу кожним робітником і колгоспником, інженером і техніком. Ми звертаємося до комсомольців, усіх молодих трудівників добуватися найвищої продуктивності праці, всемірно використовувати прогресивні форми організації праці і передову технологію, брати активну участь в науково-технічній творчості, оволодівати суміжними професіями, добуватися якнайшвидшого впровадження у виробництво досягнень науки, техніки і передового досвіду.

Станьмо в один ряд з Героями Соціалістичної Праці, новаторами виробництва. Жодного відстаючого поруч!

Комуністична партія висуває завдання дальшого підвищення якості роботи на кожному робочому місці. В усіх ланках народного господарства. Ми закликаємо комсомольців, усю молодь постійно виявляти ще більшу організованість, діловитість, творчу ініціативу, підвищувати взаємну відповідальність у праці, брати ще активнішу участь у масовому русі молоді за високу якість роботи, майстерність, честь заводу-марки, постійно підвищувати свою виробничу кваліфікацію, створювати комсомольські пости якості в бригадах, на ділянках, у цехах. Оголосимо рішучий бій порушникам трудової дисципліни, бракоробам, п'яницям, усім, хто порочить високі і горді звання справжньої радянської людини.

Комуністична партія закликає нас повністю використовувати кожен квадратний метр виробничої площі, кожен верстат і механізм, кожен гектар землі, кожен комбайн і трактор. Ми звертаємося до всіх юнаків і дівчат ще наполегливіше добуватися високопродуктивного використання агрегатів, машин, металів, розширення

зони обслуговування, розвивати рух багатоверстатників, допомагати якнайшвидшому введенню і освоєнню проектних потужностей нових виробництв, підвищенню їх фондоефективності. Розгорнемо масовий похід за підвищення врожайності сільськогосподарських культур і продуктивності громадського тваринництва на основі високої культури виробництва.

Комуністична партія закликає нас бережно витрачати сировину, паливо, метал, електроенергію. Обов'язок комсомольців, молодих трудівників, комсомольських прожектористів — суворо додержувати режим економії, боротися за зниження собівартості, зменшення матеріаломісткості продукції, збільшувати комсомольський фонд економії за рахунок випуску надпланової продукції із заощаджених матеріалів.

Підвищення ефективності — ось наш головний резерв!

Завершальний рік дев'ятої п'ятирічки — переддень XXV з'їзду КПРС, який визначить перспективи дальшого розвитку країни. Ми закликаємо комсомольців, молодих трудівників, усіх комсомольсько-молодіжних колективів прийняти напружені зустрічні плани на завершальний рік дев'ятої п'ятирічки. Хай кожна трудова година, кожна трудова хвилина останніх місяців дев'ятої п'ятирічки будуть відзначені ударністю, високою якістю роботи, творчістю, повним використанням резервів виробництва, високою відповідальністю, діловитістю і дисципліною.

Для нас, синів і дочок солдатів і трудівників Великої Вітчизняної війни, як і для всіх радянських людей, 1975-й рік осяяний світлом великої перемоги над фашизмом. Наша синівська вдячність фронтовикам, вірність їх ратному подвигу — подвиг трудовий.

Хай ще яскравіше розгориться змагання серед комсомольців і молоді за почесне право бути сфотографованими біля прапора перемоги!

Будьмо готові до праці і оборони СРСР! Комсомольці, юнаки і дівчата!

Всі, як один, станьмо на ударну стахановську вахту. Ударною працею, високою якістю роботи і відмінним навантаженням відповімо на заклик рідної Комуністичної партії.

«П'ятиріччя — ударний фініш. Все — для трудової перемоги!»

АБДУЛЛАЄВ І. В., пізальник, член ЦК ЛКСМ Азербайджану; АГАТ'ЄВ Г. П., машиніст, Україна; АКОП'ЯН А. С., каменерізьник, депутат Верховної Ради СРСР, член ЦК ЛКСМ Вірменії; БЕКТУРСЬОНОВА А., бригадир комсомольсько-молодіжної бригади кондитерів, член ЦК ЛКСМ Киргизії; БОГАТОВ А. М., сталевар, член ЦК ВЛКСМ, м. Магнітогорськ; БОНЧУК В. С., фрезерувальник, член ЦК ЛКСМ Естонії; ДЕСЯТОВ В. А., токарь, член ЦК ЛКСМ Казахстану; КОЗУБ Н. Г., ткаля, депутат Верховної Ради СРСР, Україна; КОКОЛАШВІЛІ М. І., бригадир комсомольсько-молодіжної бригади проходників, депутат Верховної Ради СРСР, Грузія; КОНСТАНТИНОВ А. А., робітник, м. Москва; КОТІВЕЦЬ А. А., ланковий комсомольсько-молодіжної рисової ланки, лауреат премії Ленінського комсомолу, Краснодарський край; КУРБАНОВ А. Ю., керуючий відділом радгоспу, Герой Соціалістичної Праці, член ЦК ВЛКСМ, Узбекистан; ЛАКОМОВ В. І., бригадир будівників БМ, Герой Соціалістичної Праці; ЛЕНДЮК У. В., ланкова комсомольсько-молодіжної буряківничої ланки, Герой Соціалістичної Праці, член ЦК ВЛКСМ, Україна; ЛОКТЕВА В. Є., прядильниця, Московська область; МАЗУРЕ Т. Б., прядильниця, депутат Верховної Ради СРСР, Латвія; НІКОЛАЄНКО В. В., токарь, м. Ленінград; ОДІЛОВА Р. А., в'язальниця, депутат Верховної Ради СРСР, Таджикистан; ОСИКА А. І., вальщик, член ЦК ВЛКСМ, Україна; ПАЛТАНАВІЧЮС Р. Ю., маляр, Литва; ПЕТРАШКУ В. Г., доярка, Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради Молдавської РСР; ПОЛІКАРПОВ В. П., слюсар, Горький; РОГОЖИНКОВ Є. І., токар-розточувальник, Свердловська область; РЯСНОВ А. В., токарь, член ЦК ЛКСМ Туркменістану; САЛАХОВ Р. С., бригадир монтажників, депутат Верховної Ради СРСР, м. Набережні Човни; СІЛІНА А. А., обмотувальниця, Білорусія; СЛЕПЦОВ А. А., механізатор, Герой Соціалістичної Праці, Тульська область; ХОНАХБЕЄВА М. К., бригадир механізаторів, Україна; ШОНБЕРОВА К., тварина-мотористка, депутат Верховної Ради СРСР, Казахстан.

Донецьк.

16 жовтня 1974 року.



ЗАВОЮВАТИ
І ВТРИМАТИ!

Завоювати першість легше, ніж втримати її. Ми переконалися в цьому, змагаючись з іншими комсомольсько-молодіжними колективами МТФ району. У першому кварталі стали переможцями у змаганні у другому — поступилися першістю, а в третьому кварталі знову перемога, здобута сумлінною працею. У середньому на кожну корову за 3 місяці надоїли по 2452 кілограмів

молока. Успіхів досягли не відразу. Комсомольці доклали багато зусиль, щоб поліпшити догляд за тваринами, зводили в райони висококалорійні, вітамінізовані корми, дотримували ритмічності графіка годівлі худоби. Наслідки — висока надої. Комсомолки Надія Вашок та Ганна Безкровна до Жовтневих свят зобов'язалися на кожну корову своєї групи надоїти не

менше, ніж 3 тисячі кілограмів молока. На правобережних рівнинах усі члени комсомольсько-молодіжного колективу.

Л. УЛЬЯНОВА,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу МТФ Новоселицького відділку Ульяновського бурякоцукрового заводу.

ЧЕСТЬ І СЛАВА ВОЇНАМ-ВИЗВОЛИТЕЛЯМ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Попереду — прапороносці. Вони несуть Державні прапори Радянського Союзу і Української РСР, обпалені вогнем священні реліквії воїнської честі, доблесті і слави. А ось і ті, хто проніс ці червоні прапори крізь вогонь і дим, хто вистояв і захистив любили Батьківщину, — ветерани війни, чудобогатирі, які живими увійшли в легенду. Герої Радянського Союзу. Повні кавалери орденів Слави.

Учасники маршу проходять по живому коридору, утвореному киянами, які прийшли вітати героїв. З обох боків вулиці, що ведуть до центра міста, — сотні кумачевих стягів. Репродуктори розносять пісні незабутніх літ: «Священну війну», «Огонек», «Землянку», «Вперед на рейде». І, немаче відлуння воєнних років, у святковий гомін вриваються суворі рядки історичних зведень Радінформбюро, які відобразили наш важкий шлях до перемоги.

У святкових колонах крокують пліч-о-пліч, як і тоді, на фронті, ветерани війни з багатьох союзних республік: москвичі, ленинградці, мінчані, одесити, волгоградці, сибіряки, кавказці, які визволяли Радянську Україну. Це до них звертає слова найпалкішої вдячності учасники урочистих зборів у Києві. Це їм, дорогим друзям і воїнам-визволителям, говорять сьогодні кияни, вся вільна Україна слова палкої подяки: за мужність, за дружбу, за вірність незламному братерству! Вглядається, юні, в їх обличчя, запам'ятайте їх імена!

Колона наближається до мальовничого куточка Радянського парку. Над мозаїчними плитами майдапника височить гранітна постава людини в армійській шинелі. На постаменті напис: «Герою Радянського Союзу генералові Ватутіну — від українського народу». До підніжжя пам'ятника чудовому полководцеві, який блискуче провів операцію по визволенню Києва, група ветеранів покладає вінок з живих квітів.

Крокують в одному строю ветерани. Їх шлях сьогодні — від пам'ятника Слави до пам'ятника Леніну.

Біля підніжжя монументу ніколи не в'януть квіти. Віддати данину беззапечної любові і поваги людині, якій ми

завдячуємо всіма успіхами, перемогами, щастям, великому вождю прийшли учасники маршу ветеранів. Тут їх тепло вітали керівники Комуністичної партії України і уряду республіки, представники партійних, радянських і громадських організацій, гості, які прибули на торжество.

Під величну мелодію пісні С. Тулікова «Ленін завжди живий» до підніжжя пам'ятника безсмертному Іллічу ставлять корзини живих квітів.

Повз монумент проходить уся шеститисячна колона героїв звятихих битв за Радянську Україну, представники трудящих Києва, гості міста-героя. Замикають марш прапороносці і зведений військовий оркестр.

Величний похід ветеранів, хвилююча маніфестація киян яскраво продемонстрували вірність різних поколінь радянських людей справі партії і народу, їх готовність грудьми стати на захист священних рубежів Країни Рад, рішучість зміцнювати могутність Вітчизни, працею звеличувати нашу соціалістичну багатонаціональну державу.

У другій половині дня в святково прикрашеному Київському Палаці спорту відбувся мітинг вшанування ветеранів Великої Вітчизняної війни. Золотом сяють бойові нагороди на грудях ветеранів війни, учасників боїв за визволення Радянської України. Поруч з колишніми фронтовиками — юнаки і дівчата, які прийняли естафету своїх дідів і батьків, старших братів і сестер. Вони з честю продовжують і примножують революційні, бойові і трудові традиції Комуністичної партії, радянського народу.

Місця в президії займають член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, інші керівники республіки, заступник міністра Оборони СРСР Маршал Радянського Союзу К. С. Москаленко, глави делегацій ЦК ВЛКСМ, РРФСР, БРСР, МРСР, Польщі, Чехословаччини, колишні воєначальники, активні учасники боїв за визволення України, колишні партизани і підпільники, знатні люди республіки, представники громадськості.

Велично звучать Державні гімни Радянського Союзу і Української РСР.

Під бурхливі оплески присутніх обирається почесна президія мітингу в складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Слово для виступу надається членові Політбюро ЦК Компартії України, Голові Президії Верховної Ради Української РСР І. С. Грушевському. Він сердечно поздоровив ветеранів війни з радісним святом — тридцятиріччям визволення Радянської України від німецько-фашистських окупантів.

У ці урочисті дні, сказав І. С. Грушевський, ми ще і ще раз висловлюємо почуття любові і вдячності всім народам багатонаціональної радянської сім'ї, і насамперед великому російському народові, за їх вирішальний вклад у розгром фашизму. За героїзм, виявлений у боях за визволення України, близько 4 тисяч синів і дочок більш як 40 національностей і народностей нашої країни удостоєні звання Героїв Радянського Союзу. Дружба ця, вихована ленінською партією, перевірена в боях, зцементована спільністю цілей — перозривна павіки!

І сьогодні ми насамперед звертаємо свої думки і почуття до рідної Комуністичної партії — патрієнника і організатора всіх наших перемог. Відзначаючи радісне свято, ми шлемо слова сердечної вдячності Центральному Комітету КПРС, його Політбюро і особисто товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву, який у солдатській шинелі пройшов усю війну, брав активну участь у визволенні нашої республіки від фашистських загарбників.

Знаменну подію трудящі Радянської України зустріли визначними досягненнями в комуністичному будівництві. Більш як у десять разів перевищено довоєнний рівень промислового виробництва. Досягнуто великих успіхів у розвитку сільського господарства і всіх інших галузей економіки, неухильно підвищується життєвий рівень народу, розквітає наука і культура. І в цьому — велика заслуга ветеранів війни.

Повернувшись з окопів, ветерани знову опинилися на фронті — на фронті праці. Тисячі піднятих з руїн і збудованих нових заводів, фабрик, електростанцій.

дій. шляхи і капали, квітучі міста і села, любовно доглянуті шви — в усьому цьому частка їх праці, розуму, енергії.

Тричі Герой Радянського Союзу, голова ЦК ДТСААФ СРСР Маршал авіації О. І. Покришкін від імені ветеранів війни сердечно поздоровив учасників мітингу і в їх особі всіх трудящих республіки із славним ювілеєм визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників.

Карбуючи крок, у зал входять молоді воїни — взвод прославленої 25-ї гвардійської Чапаєвської дивізії, в списки якого навечно зарахований Герой Радянського Союзу лейтенант Петро Широїн. У роки Великої Вітчизняної війни взвод позгорив подвиг героїв-панфіловців. Від імені молодих воїнів учасників мітингу вітав командир взводу лейтенант Б. М. Ломакін.

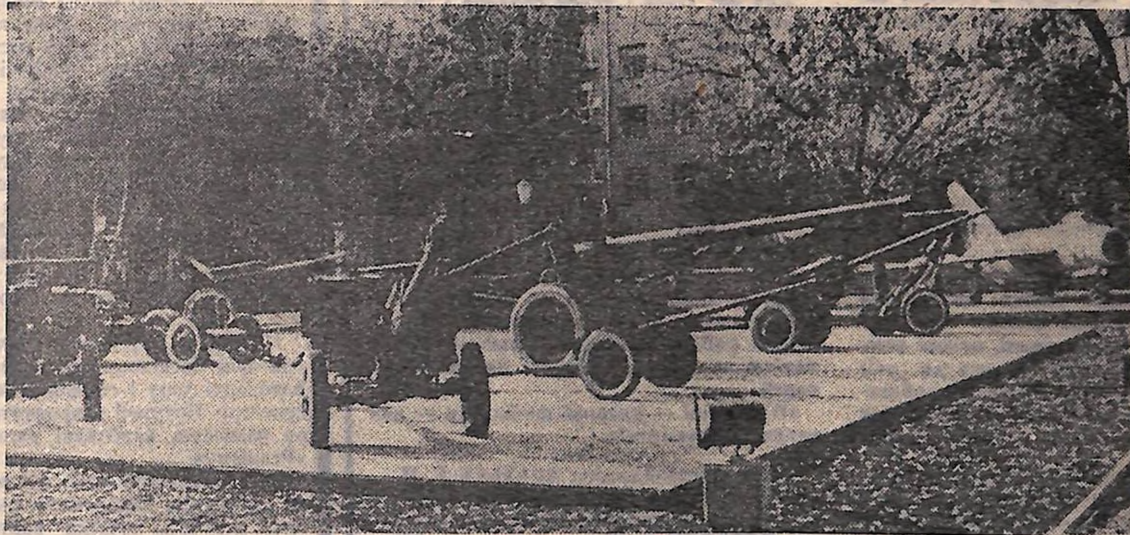
На трибуні бригадир штукатурів тресту «Київськбуд-4» Герой Соціалістичної Праці Г. М. Сіра. Тридцять років тому за покликом серця прийшла вона на відбудову зруйнованого Києва і тепер відає свої сили і досвід найбільш мирній справі — спорудженню житлових будинків, шкіл, дитячих садків, лікарень. Ми, робітники, сказала Г. М. Сіра, завжди будемо гідні безсмертного подвигу ветеранів, ударною працею примножимо революційні, бойові і трудові традиції радянського народу.

На мітинг виступили також член бюро ЦК ЛКСМ України, студентка Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка Валентина Стрельченко, колишній комісар партизанського з'єднання Герой Радянського Союзу В. М. Дружнін.

Торжество закінчилося великою військово-спортивною театралізованою виставою, в якій взяли участь багато професійних і самодіяльних художніх колективів, провідні артисти театрів, кіно, естради республіки, курсанти військових училищ, студенти, учні, спортсмени.

У дні славного ювілею в павчальних закладах республіки пройшли уроки мужності. У школи, училища, технікуми і вузи прийшли ветерани війни, колишні партизани і підпільники, щоб розповісти молоді про незабутні дні битви з фашистськими загарбниками, героїзм багатонаціонального радянського народу в боротьбі за визволення української землі. Йшла велика розмова про радянський характер, джерела патріотизму, обов'язок і честь, ленінську дружбу народів-братів.

Учні пізнавали в своїх наставниках відважних бійців, сміливих розвідників, безстрашних народних месників. На цвітільних костюмах вихователів молоді зміни сяяли бойові нагороди — свідчення їх ратного подвигу. Біля народних святинь — монументів, пам'ятників і обелісків, у музеях історії війни, в шкільних і вузівських аудиторіях навчальних закладів республіки на уроках мужності піонери, комсомольці клялися бути гідними слави батьків, високо нести естафету їх подвигів, говорили про свою беззавітну любов до Батьківщини. (РАТАУ).



У КИЄВІ ВІДКРИТО УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МУЗЕЙ ІСТОРІЇ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ 1941—1945 РР.

НА ФОТО: БОЙОВА ТЕХНІКА НА ПЛОЩАДЦІ МУЗЕЮ ІСТОРІЇ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ 1941—1945 РР.

Фото В. САМОХОЦЬКОГО.

(Фотохроніка РАТАУ).

30 РОКІВ ПОДВИГУ

ВОГОНЬ ПАМ'ЯТІ—ВІЧНИЙ

В області відбулися комсомольсько-молодіжні мітинги-меморіали

В ОНИ височіють всюди — на сільських майданах і площах міст, на крутих берегах Дніпра і на лісових галявинах — обеліски — пам'яті про полеглих героїв, які загинули в битві за Україну. 20 жовтня тут, біля обеліска Слави, до почесної варті знову стали молоді воїни, комсомольці і піонери. В Кіровограді, в усіх районних центрах відбулися комсомольсько-молодіжні мітинги-меморіали, присвячені 30-річчю визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників.

Кіровоградці підняли свої знамена біля парку імені В. І. Леніна. В колоні вишикувалися ветерани війни, колишні партизани і підпільники, воїни місцевого гарнізону, молоді робітники, студенти, учні шкіл міста. Поклавши вінки до пам'ятників В. І. Леніну, С. М. Кірову, солдату-визволителю, юнаки та дівчата рушили до фортечних валів. Попереду на бронетранспортері — гірлянда Слави.

А біля надмогильних плит на військовому кладовищі виши-

кувалися комсомольці з факелами, які запалені від Вічного вогню, що палахкотить перед обеліском Невідомому солдатові.

Мітинг-меморіал відкрив перший секретар міському ЛКСМУ Микола Соколянський. З великою теплотою він висловив слова вдячності тим, хто пройшов крізь огниво бити, визволив радянську землю, перемігши ворога. Від імені комсомольців міста перед героями-земляками, ветеранами війни М. Соколянський склав рапорт про те, як молоді кіровоградці продовжують традиції своїх батьків, які готують себе до захисту рідної Вітчизни.

Напутнє слово молоді від ветеранів війни зачитав Герой Радянського Союзу О. І. Пестєв.

— Ми зробили все, щоб щасливою була ваша юність. Ваші батьки і діди не шкодували життя заради цього. То будьте ж гідними продовжувачами слави старшого покоління і високо несіть почуття вірності рідній Вітчизні.

Відмінник бойової і політичної підготовки Віктор Кузнецов запалив ветеранів, що прапор, переданий молодим воїнам фронтовиками, в надійних руках:

— Ми настійно оволодіємо військовою наукою, гартуємось в дусі високої комуністичної ідейності, ачимося мужності і готовності до подвигу.

Про високу трудову напругу в змаганні на честь 30-річчя визволення Радянської України говорив на мітингу робітник заводу «Червона зірка» Володимир Карасьов.

Хвилюючими були хвилини,

коли до обеліска Слави підійшла група призвоників міста. Ветерани війни П. В. Сидяк та М. Ф. Родіонов вручили юнакам комсомольські квитки.

Олександр Соколов від імені своїх товаришів дав слово з честю виконати свій найвищий обов'язок, ставши вартовими кордонів Батьківщини.

Голова міськвиконкому Б. Г. Токовий, виступивши на мітингу, говорив про оновлення міста після війни, його зростання в роки дев'ятої п'ятирічки.

Стихають урочисті акорди

маршу. Перед мікрофоном знову перший секретар міському ЛКСМУ Микола Соколянський. Він зачитує слова клятви комсомольців і молоді на вірність заповітам Ілліча, на вірність ідеалам, за яке віддали життя мільйони радянських воїнів в битві з німецько-фашистськими загарбниками.

І хвилина мовчання.

Комсомольці покладають до обеліска Невідомому солдату гірлянду Слави.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

УВАГА: ПІДЛІТОКИ!

НЕ ВАРТО, мабуть, доводити, яка увага в нашій країні приділяється питанню виховання молоді, формуванню в її свідомості принципів комуністичної моралі. Та, як не прикро, зустрічаються ще юнаки і дівчата, які зневажливо ставляться до правил, що утверджені в нашому суспільстві, порушують закони, чинять злочини.

Щоправда, з року в рік таких людей стає все менше і менше. Але їх могло б не бути взагалі, якби деякі керівники і, в першу чергу, комітети комсомолу, давали належну оцінку різному роду правопорушенням.

Звернімося до фактів. Гарною традицією в нас стало проведення таких обрядів, як весілля, проводи до армії або просто відзначення сімейних торжеств. Але є випадки, коли ці заходи проводяться неорганізовано. Деякі батьки такі події в житті своїх доньки чи сина відзначають званнями бенкетів, де, ясно, не обходиться без спиртних напоїв. За такими «святковими» столами нерідко сидять школярі. От і виходить, що ввечері повеселились, а на ранок декого не дорухувались.

Саме так трапилось в м. Бобринці. Подружжя Санкових з нагоди проводів їх сина до лав Ра-

дянської Армії влаштували «велике торжество», куди були запрошені і учні профтехучилища та школярі. Треба сказати, що Санкови не поскупились, і стіл бувально ломився від різних страв і міцних напоїв. Результат після цього не примусив себе довго чекати. Учень місцевого СІТУ

Але ж справа не лише в цьому. А в тому, що всього цього могло б не трапитись, якби відповідні комсомольські організації не стояли осторонь від проведення цих важливих молодіжних заходів.

Кожен випадок антигромадської поведінки молоді людини не повинен залишатись без гострого реагування первинної комсомольської організації, всього колек-

ПІСЛЯ «СВЯТКОВОГО» СТОЛУ... *Нотатки юриста*

В. Потапчук згвалтував неповнолітню дівчину.

Дещо подібне трапилось і в селі Мало-Водяному Долинського району. Неповнолітні Дюба і Козар, будучи запрошеними на весілля до громадянина Копка, сповна скуштували всього того, чим їх пригощали. А ввечері, повертаючись додому, побили першого-ліпшого, хто потрапив їм під руку, забрали в нього гроші і годинника.

Звичайно, у скоєнні цих злочинів винні відповідні покарання, а батьки притягнуті до адміністративної відповідальності за сприяння неповнолітніх.

тиму.

У нас є немало позитивних прикладів, коли комітети комсомолу проводять велику і корисну роботу по попередженню правопорушень серед молоді. В місті Олександрії, наприклад, комсомольський оперативний загін не лише проводить вечірні чергування в громадських місцях з метою виявлення правопорушників, а й тримає зв'язок з батьками, підлітків яких схильні до правопорушень. Члени загону регулярно і своєчасно інформують міським комсомолу про випадки затримання юнаків у нетверезому стані чи скоєння злочинів.

І в тому, що в Олександрії найнижчий процент злочинності — величезна заслуга комсомольського оперативного загону.

А ось зовсім протилежний приклад. В селі Кам'яному Новоархангельського району курсант школи підготовки шоферів П. Майданник, разом з шофером місцевого колгоспу Ю. Даругою та мешканцем м. Новоархангельська А. Оляничем (всі вони комсомольці) цілий день ходили по весіллям, де не в міру напригощались. А ввечері почали бешкетувати, чіплялися до перехожих, намагалися вчинити бійку.

Кожен з цих «воляк» одержав по 15 діб арешту. Але найбільш важке, що комсомольські організації, де стояли на обліку ці молоді люди, не визнали за потрібне розглянути цей випадок на зборах. Така позиція всепрощання і примирливості служить добрим ґрунтом для процвітання різного роду правопорушень.

Комсомольським комітетам і організаціям слід будувати роботу так, щоб кожен прояв антигромадської поведінки не лише одержував належну оцінку, а вести попереджувальну, профілактичну роботу.

А. САЕНКО,
старший помічник прокурора області, радник юстиції.

ЩО ЗНАЧИТЬ
ДРУЖНИЙ
К Л А С?

Нещодавно в передачі республіканської радіогазети «Піонер України» розповідалося про хороші починання кіровоградської школи № 17, Мова, зокрема, йшла про те, що учнями цього закладу зібрано найбільше металевого брухту серед шкіл Кіровського району обласного центру.

Але це тільки один момент з цілої низки організаційних заходів, спрямованих на згуртування учнівського колективу. І хоча на передньому плані, звичайно — навчання, не забувають педагогів і про відпочинок учнів.

Недавно старшокласники побували на екскурсії в Уманському державному заповіднику «Софіївка». Вони прослухали цікаву розповідь про заснування парку, про час його створення, а на згадку — сфотографувалися.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
вчитель,
м. Кіровоград.

ТОЙ ДЕНЬ, коли шістнадцятирічний юнак одержує паспорт громадянина Країни Рад, запам'ятовується надовго. І ми намагаємось завжди таку подію перетворити в справжнє свято для молоді людини. Якщо вручити їй найголовніший документ в службовому кабінеті — значить поставитись до цього ритуалу по-казенному. А ось коли все зробиш урочисто, коли разом з шістнадцятилітніми юнаками і дівчатами свято повноліття відзначають і їх батьки, друзі — тоді така подія має неабияке виховне значення для молоді.

В цьому році на вечорі повноліття ми запросили депутата Верховної Ради УРСР Л. В. Чернегу, депутата міськради В. Ф. Чугонова, Героїв Радянського Союзу Д. І. Осацюка, О. І. Пестерева, І. Л. Усенка, М. Ф. Родіонова, О. Н. Боровкова, Г. І. Ткачова, Г. В. Балицького, повного кавалера орденів Слави М. І.



Обряди наші, радянські

Твоє повноліття

● ПАСПОРТИ ВРУЧАЮТЬ ВЕТЕРАНИ

Жосана, передовиків виробництва, учасників визволення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників. Ці обряди ми влаштували разом з культармійцями Палацу культури імені Жовтня, імені Компанійця, парку культури імені В. І. Леніна, гарнізонного клубу офіцерів. Вручаючи паспорти, ветерани давали напуття молодим громадянам перед дорогою в повноліття. Розповідали про свій життєвий шлях, про гартування характеру справжнього патріота рідної Вітчизни.

В дні, коли Радянська Україна святкує 30-річчя

визволення від німецько-фашистських загарбників, тематичний вечір «Я громадянин Країни Рад» ми провели в Будинку культури імені Калініна.

Шістнадцятилітні шалують на сцені. А з репродуктора лунають слова Володимира Маяковського про радянський паспорт, звучать мелодія пісні «Неозора країна моя».

Заступник начальника райвідділу внутрішніх справ В. Ю. Якунін розповів про права і обов'язки молодих громадян, які стали повнолітніми. Потім виступив учасник боїв за Радянську Україну

М. А. Давидович. Комсомольський наказ юнакам і дівчатам зачитала секретар Ленінського райкому ЛКСМУ міста Кіровограда Зоя Висоцька. Напутнє слово — від вчительки СШ № 14 Ф. Д. Прокопеч.

Одержавши з рук ветеранів паспорти, учень СШ № 2 Едуард Грєповський та учениця кооперативного технікуму Наташа Слєпцова від імені своїх однолітків дали слово проїти життя вірними спинами і дочками Вітчизни, до кінця виконавши свій громадянський обов'язок.

Іх вітали з квітами жовтенята. А в очах шістнадцятилітніх світло гордості — вони тепер повнолітні. І є віра, що ці молоді люди будуть справжніми людьми, з почуттям відповідальності перед суспільством, в якому вони живуть.

В. ДРОТЯНКО,
начальник паспортного столу Ленінського району м. Кіровограда.

На знімку: паспорти шістнадцятилітнім кіровоградцям вручає полковник у відставці М. А. ДАВИДОВИЧ.

Фото В. КОВПАКА.

ПЕРШИЙ КЛАС УЧИТЕЛЯ

(Закінчення).

Учити — знову й знову про це — не значить задавати уроки і запитувати. Учити — значить, керувати роботою учнів. По суті, для вчителя в класі ті ж закони організації праці, що і в будь-якій справі, на будь-якому підприємстві. Тільки, на жаль, про ці закони організації і керівництва, досить добре досліджених в останні десятиріччя, мало говорять в інститутах, і кожному доводиться відкривати їх самостійно, довгим методом проб і помилок. Тому їй потрібні мало не десятиріччя, перш ніж учитель навчиться навчати.

За відомими схемами уроку виходить, що завдання додому учитель дає в останні хвилини: «Відкрийте щоденники, запишіть: параграф шостий...». Але це не зовсім вірно. Завдання для роботи вдома учитель починає давати з тієї миті, коли він приступає до пояснення уроку. Роз'яснюючи новий матеріал, не будемо думати про те, чи добре ми розповідалемо. Одна, і тільки одна турбота з нас — що будуть відповідати учні завтра. Перед нами не просто клас, перед нами люди, котрим належить працювати, і ми повинні пояснити, а чому ж ця робота полягає. Я не взагалі розповідаю, як розповідають цікаві історії в компаніях, чи як ведуть лекції по телебаченню, я пояснюю, атлумачую людям, що вони повинні відповідати завтра.

Зміст моєї розповіді не в ній самій, а в заздалегідь відповідях учнів, їх домашній роботі. Варто стати на цю точку зору і прийняти її, зробити звичною для себе, як самі собою відійдуть пустопорожні слова, відійде все необов'язкове і нудне, залишиться тільки чітка думка, висловлена в суворому порядку, яка супроводжується тільки яскравими прикладами, котрі самі собою запам'ятовуються дітям, думка, котра споряджена тільки найпотрібнішими цифрами і фактами, які вчитель, до того ж, тричотири рази повторить. Коли є ясна мета — навчити відповідати завтрашній урок, учитель, закінчивши розповідь, не полінється коротко повторити його знову й знову, щоразу коротше, щоб хід думки злігся у голові кожного учня. Закінчуючи урок, учитель буде впевненим, що всі в класі зрозуміли, що саме потрібно запам'ятати, що знати, і, головне, відчувати, як все це важливо, життєво важливо для визначення предмета, якщо вчитель так намагається розтлумачити, так стурбований тим, щоб його всі зрозуміли.

Перше правило керівництва всякою роботою: точне, ясне і в найдрібніших подробицях пояснення завдання, познана впевненість керівника в тому, що його всі зрозуміли. На наступному уроці дітей не зустрінуть ніякі несподіванки. Іх стануть запитувати саме те, про що їм розповідали — і урок їм видасться легким, і захоочеться, стане потрібним слухати і наступні пояснення вчителя. А якщо діти відповідають все ж погано, безглуздо сердитися на них: значить, погано була розповідь, значить, не змогли ми ясно висловити думку, не

(Початок в номерах за 5, 8, 10 жовтня).

врахували, як старанно може вона трансформуватися у головах дітей.

Потрібен досвід і досвід, щоб заздалегідь передбачити можливі помилки учнів, розуміти, в які дикі і фантастичні форми виллється проста розповідь, коли пройде вона через голови учнів. Нам нічого скаргитися на нерозуміння учнів, це нерозуміння і є головна умова нашої роботи — ніхто не давав гарантії, і ні з ким не заключали ми договір навчати тільки розуміючих.

І тут же друге правило керівництва роботою людей — контроль. Люди, і діти зокрема, не можуть працювати без контролю не тому, що вони ліниві, потребують потурання, нагляду і т. п., зовсім не цьому! Будь-яка людська робота повинна приносити задоволення, інакше вона безглузда, і, коли хочете, в якійсь мірі аморальна, вона не виховує, а розтліває душу. Яке ж задоволення може принести дитині важка шкільна розумова праця? Думка, що знання знадобляться через 5—10 років? Погодилося, що це надто далека ціль, і що небагато з нас, дорослих, могли б щоденно і з повною віддачею працювати, весь час думаючи, як нам буде добре... через п'ять років. Але дорослі, хоча б розуміють, добре чи погано виходить у них робота — як розуміє це письменник, коли він роками працює над великим твором. Школяр же взятий про якість своєї праці не може нізвідки, тільки від учителя, і в цьому принципова особливість школи. Коли діти тягнуть руки — «Мене запитайте!» — вони не похвалитися хочуть, не вискочити вони. У них природне людське прагнення до завершення своєї роботи, до оцінки її, котру можуть отримати вони тільки від учителя. Робота без контролю, без оцінки, незавершена, незакінчена робота.

Значить, максимальне число оцінок при максимально можливій їх справедливості!

І, отже, ще одне просте правило керівництва всякою роботою. Якщо я хочу, щоб усі трудилися на повну силу, творчо, з віддачею, я повинен всіма силами створювати і підтримувати атмосферу успіху. «Все у нас йде добре, всі молодці, дивіться, ми вже багато чого досягли, багато чому навчилися!» — вчитель може і не говорити цих слів, але вони повинні визначати настрій класу. Успіх, радість успіху, почуття просування вперед, оптимістичний тонус, піднесений настрій — як все це допомагає дітям учитися!

...Прагнути навчити, прагнути виховати, не піддаватися спокусливому бажанню будь-якими засобами «тримати» клас, знати закони організації колективної роботи — ось ті кілька слів, котрі хотілося б сказати вчителю у перші тижні його роботи. Не для того, щоб навчити (газетні замітки не можуть замінити підручника педагогіки, і тим більше, особистого досвіду). А просто для підтримки, щоб учитель в першому своєму класі почував, що за нього хвилюються, що всі бажають йому успіху, що всі сподіваються, що він — вправиться!»

С. СОЛОВЕЙЧИК.

„НІЧОГО ДИВИТИСЯ...“

...Заходимо в ЦУМ: очі розбігаються. Стільки товарів хороших і різних... Вибери, будь ласка, що до вподоби, тим паче, тобі ще дякуватимуть: «Спасибі за покупку, заходьте до нас ще». Зараз подяки в стилі транспарантів. Над виходом висять. Деякі продавці вважають, що цього досить.

Наприклад, у секції кераміки і скляно-

го посуду ЦУМу «Кіровоград». До смаку нам прийшлася гарна ваза. Підійшли ближче — секція на самообслуговуванні — простягли руку... і замерли:

«Покладіть на місце! — почули позаду себе погрозиливе попередження. — Все одно ж не купуватимете!...»

Почервоніли ми, покупці. А завідувача секцією задоволено: вона «виконала» обов'язок. Не допустила до товару...

А нам здається, що при самообслуговуванні продавець не вахтер на виході, а порядний покупець. А ви хіба іншої думки, т. Георгієвська?

Л. ЛЕШЕНКО.

СЕКРЕТ

ДОВГОЖИТЕЛІВ

Аббас Хаксар, який народився 1823 року, вважається одним з найстаріших жителів Ірану. Розмовляючи нещодавно з журналістами, Аббас сказав, що секрет його довголіття полягає в «оптимізмі» і почутті «гумору». Про те, що цими якостями його дійсно не обділила доля, свідчать і такі зізнання Аббаса представникам преси: «Я спокійно пережив життя з 36 дружинами, які змінялися у мене за цей час».

(АФН).

З святкової пошти

ПРИЙДІТЬ ДО ГАЛОЧКИНА...

Дорога редакція!

В газеті за 17 жовтня я прочитала невеличку замітку «На поріг — з військом». В ній йшлося про подвиг молодого бійця Віктора Галочкина. Я хочу дещо доповнити. Бій відбувся біля села Кам'янки (зараз місто Кам'янка) на Черкащині. Віктор загинув, захищаючи командира. Над могилою бійця лейтенант Чараєв поклався, що завжди і скрізь пам'ятатиме свого захисника. Вже після звільнення там, де здійсню-

вався подвиг В. Галочкина, збудували пам'ятник. Його доглядали учні школи № 2. У знаменні дні сюди приходили жителі, ветерани і юнаки, покладали вінки, живі квіти. Кілька років тому приїжджала мати Віктора. Це було на 9 травня. Від імені всіх матерів вона звернулася із проханням, вимогою зберегти мир, боротись проти війни, яка забирала синів і дочок. А минулого року в День Перемоги в Кам'янку приїхав і колишній лейтенант Чараєв. Розповідав про бої за визво-

лення України від фашистських катів, поклав квіти до пам'ятника свого мужнього друга. Три дні був Чараєв дорогим гостем кам'янчан. Але знайома хвороба підірвала сили ветерана. Врятувати життя Чараєва не вдалося... Останніми словами було прохання поховати його на тій землі, за яку він колись бився з ворогами. Зараз на місцьому кладовищі Чараєву споруджено пам'ятник. А іменем Галочкина названа одна з вулиць міста. І я хочу, щоб всі, хто знав Віктора або чув про нього, прийжджали до нас, щоб вислухати пам'ять про цього воїна.

Н. ВОЛОШИНА.

м. Кам'янка,
Черкаської області.

ФУТБОЛ

«Зірка» — СК (Луцьк) — 1:0

Наближається до кінця чемпіонат країни з футболу серед команд класу «А» другої ліги. І чим ближче фініш, тим ціннішими стають здобуті очки. Кіровоградська «Зірка» на своєму полі в черговому матчі зустрілася з командою спортивного клубу міста Луцька. Гра розпочалася атаками місцевих спортсменів. На 12-й хвилині Валерій Питулін примушує гостей розпочинати гру з центра поля. З рахунком 1:0 на користь «Зірки» суперники йдуть на відпочинок. Другий тайм проходив в обопільних атаках, але змінивши результат не вдалося. Кіровоградці здобули перемогу і записали у свій актив важливі два очки.

Сьогодні «Зірка» зустрінегся з ровенськими «Авангардом», який так само, як і кіровоградці, має 28 очок.

В ГОСТЯХ НЕ РОЗГУБИЛИСЯ

В шостому турі чемпіонату країни з футболу серед команд груп підготовки вищої, першої та другої ліг класу «А» кіровоградська «Зірка» грала у Полтаві з вихованцями ДЮСШ міського відділу народної освіти. Наші земляки добре провели матч. Вони забили у ворота господарів поля три «сухи» м'ячі. Тепер вони мають шість очок із дванадцяти.

В. ШАБАЛІН.

КЛАСИЧНА БОРТЬБА

На приз чемпіона світу

В п'ятий раз проходить відкрита першість Кіровоградщини з класичної боротьби серед юнаків на приз чемпіона світу нашого земляка Данила Посуцького. В цьогорічному турнірі, який протягом двох днів тривав у спортзалі заводу «Червона Зірка», взяло участь понад 100 представників Кіровограда, Дніпропетровська, Полтави, Жовтків Вод. Волинської та Новоукраїнської областей.

Добре провели свої зустрічі на килимах юні вихованці ДЮСШ спортивного клубу «Зірка». Вони вийшли переможцями змагань. Їм вручено пам'ятний кубок.

22 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-ковані гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Вогнище». (М). 10.00 — В ефірі молодіжних. (М). 10.00 — «Марш дружби». (Одеса). 10.40 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Львів). 17.00 — Кольорове телебачення. До 50-річчя утворення Української РСР і створення Компартії Узбекистану. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «У кожному народі є сонце». (М). 18.30 — «Подвиг — 30 років». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 19.00 — Телефілім. (Кіровоград). 19.15 — Концерт ансамблю балетних танців «Копалі». (Кіровоград). 19.55 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Сто років у історії». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Святковий концерт майстрів мистецтва Узбекистану (Ташкент). По закінченні — чемпіонат світу з спортивною гімнастикою. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. (К). 11.15 — Для дітей. «Терези» «Світлячок». (Дніпропетровськ). 11.45 — Кольорове телебачення. Художній телефільм «Принц і жабра». (К). 13.00 — «Час» УРСР з волейболу. (Донецьк). 15.35 — М. Шолохов. «Тихий Дон». Передача з літератур. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Вітерунки». (М). 17.00 — До 50-річчя утворення Української РСР і створення Компартії Узбекистану. (М). 18.00 — Концерт симфонічної музики. (К). 18.30 — «Подвиг». (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Вечір наукового кіно. (К). 20.30 — «Юридичний коментар». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Між добрими людьми». (К). 22.50 — Вечірні новини. (М).

23 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-ковані гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Творчість юнаків». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Споглядання у номер». Телевізійний художній фільм. (М). 13.20 —



Ю. Олесь. «Три товстуни». Передача з літератури. (М). 16.00 — Нариси з історії нашої Батьківщини. (М). 16.30 — «Наука — сьогодні». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. Військовий парад і святкова демонстрація трудящих, присвячені 50-річчю утворення Української РСР і створення Компартії Узбекистану. (Ташкент). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.10 — Реклама. Оголошення. (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «Веселі нотки». (М). 18.30 — Кольорове телебачення. Прес-конференція міністра Морського Флоту СРСР Т. Б. Гуженка. (М). 18.00 — Програма «Вісті». (К). 19.35 — «Країна — будівельникам БМУ». (М). 20.00 — Вечір, присвячений ювілею Московського театру сатири. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вечора. (М). 22.45 — Кольорове телебачення. Спортивна програма. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Кольорове телебачення. «Сто років у історії». Телевізійний художній фільм. (М). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — Телефілім. «Місяць заповідний». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 8-го класу. (К). 12.15 — «Сільський обрій». (Херсон). 12.40 — «Екран молодих». (Дніпропетровськ). 15.30 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 16.00 — До 25-річчя пам'яті Я. Галана. Репортаж з музею письменника. (Львів). 16.20 — «Містам і селам України бути празковими». (Одеса). 17.00 — Військовий парад і святкова демонстрація трудящих, присвячена 50-річчю утворення Української РСР і створення Компартії Узбекистану. (М). 18.00 — Телефілім «Біле золото». (К). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 19.00 — Кольорове телебачення. «Гра, чий бал». (М). 19.35 — Кіножурнал. (К). 19.45 — Концерт народного артиста СРСР Є. Червонюка. (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Сільськогосподарський тиждень». (К). 21.45 — Художній фільм «Геркус Мантас». 1-а серія. (К). 22.50 — Вечірні новини.

передплатуйте

Молодіжну газету

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“



ДОНЕЦЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПORA ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СЛУХАЧІВ

на підготовче відділення на 1974-1975 навчальний рік

Підготовче відділення при Донецькому політехнічному інституті організоване у відповідності з постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 20 серпня 1969 року № 681 з метою підвищення рівня загальноосвітньої підготовки робітничої і сільської молоді, яка вступає на денні факультети інституту. На відділення приймаються особи із закінченою середньою освітою з числа передових робітників, колгоспників, які мають безперервний стаж роботи не менше одного року на даному підприємстві, і демобілізовані з лав Радянської Армії.

На підготовче відділення також можуть бути прийняті звільнені секретарі партійних, комсомольських організацій, а також голови профспілкових організацій, обрані з числа робітників і колгоспників.

Відбір і направлення молоді на підготовче відділення здійснюється безпосередньо керівниками підприємств, будов, організацій транспорту, зв'язку, колгоспів, радгоспів, командуванням військових частин за рекомендацією партійних, комсомольських і профспілкових організацій.

Особи, направлені на навчання, подають в приймальну комісію такі документи: заяву, направлення підприємства на підготовче відділення, документ про середню освіту (оригінал), характеристику, виписку з трудової книги, затверджену керівником підприємства (організації), 6 фотокарт (без головної убою) розміром 3x4 см., медичну довідку (форма № 286). Паспорт і військовий квиток (приписне свідоцтво) подаються особисто.

Підготовка проводиться за такими спеціальностями: технологія і комплексна механізація підземних розробок корисних копалин, технологія і техніка розвідки родовищ корисних копалин, машинобудівна справа, будівництво підземних споруд і шахт, геологія і розвідка родовищ корисних копалин, гірничі машини і комплекси, гірничі електромеханіка, електрифікація і автоматизація гірничих робіт, збагачення корисних копалин, технологія машинобудування, металорізальні верстати і інструменти, промислова теплоенергетика, металургія чорних металів, металознавство, обладнання і технологія термічної обробки металів, обробка металів тиском, механічне обладнання заводів чорної металургії, машини і апарати хімічних підприємств, хімічна технологія твердого палива, технологія рекуперації вторинних матеріалів промисловості, автомобільний транспорт, автомобільні шляхи, електропостачання промислових підприємств, міст, сільського господарства, електроенергії і системи, електричні станції, електропривід і автоматизація промислових установок, автоматизація і телемеханіка.

Заручування слухачів на підготовче відділення проводиться приймальною комісією за результатами співбесіди з кожним з вступників з метою вивчення підготовленості їх до навчання на відділенні.

Прийом заяв з 1 жовтня по 10 листопада; співбесіди — з 15 по 24 листопада; зарахування — з 25 по 30 листопада, початок занять — з 1 грудня.

Прийом документів і зарахування після встановленого строку на підготовче відділення демобілізованих з Збройних Сил СРСР в листопаді — грудні — проводиться по мірі надходження від них заяв, але не пізніше 15 січня наступного року.

Заручування проводиться у встановленому порядку за підписами співбесід бронюючи для них певну кількість місць.

Строк навчання — 8 місяців. Слухачі підготовчого відділення, які успішно складуть екзамени, зараховуються на перший курс денних факультетів без складання вступних екзаменів.

Документи на підготовче відділення приймаються щодня (крім неділі) з 9 до 16 годин за адресою: м. Донецьк, 66, вул. Артема, 58. Донецький політехнічний інститут, приймальна комісія підготовчого відділення (кімната 212, І учбовий корпус).

Редатор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патристичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

„МОЛОДОЙ КОМУНАР“ — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.